Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra HELGES EVENTYR

Citation: Oehlenschläger, Adam: ”Poetiske Skrifter V”, i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter V*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. 53. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl05val-shoot-idm139703312701792/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter V

EN FUGL SIUNGER FOR KONGEN.

Nu Somren er atter tilbagevendt;
I Skoven tændt
Har Freia de knuppede Roser.
Konning Helge sidder i Skyggen bold,
Paa Væggen i Badet hænger hans Skiold,
Hans Hielm, hans Bryniehoser.

Han støtter sin Haand til de lokkede Haar,
Hans Hierte slaaer
Og Blodet ham blusser paa Kinden.
Han mindes Natten ved Tangkiærs Barm:
Hun knuged mig hæftigt, sødt i sin Arm,
Og svandt som Bladet for Vinden.

Hvi svegst Du, deilige Lilievand,
Din Drot i Dan?
Kun kort var min Glæde paa Jorden!
Nu sukker jeg hen mit unge Liv,
Min hele Fryd var et Blomstersiv,
Som smiler — og synker i Fiorden!

O vendte Du atter tilbage nu,
Vist uden Gru

Imøde jeg skulde Dig gange.
Naar kun for mig Du est Qvinde skiøn,
Hvad siger det siden Halfdans Søn,
Om Du i Havet er Slange?

Hvi lærte Du mig den korte Lyst
Ved Elskovs Bryst?
See, Skoven sig atter bekrandser!
Nu føler jeg kun den unge Vaar;
Mit Spyd bestøvet i Hallen staaer,
Og rustent hænger mit Pandser.

Da suser det i den Lindegreen.
Fra musgroet Steen
Ung Helge skiælvende springer.
Da smutter af Træets grønne Skiul
En toppet, søeblaaglindsende Fugl,
Med purpurfiærede Vinger.

Den sætter sig ved Kong Helges Fod
Med dristigt Mod,
Og siunger ved Kilden paa Randen:
I Skoven de myldrende Blomster staae,
I Verden utallige Piger jeg saae,
Og Een meer smuk end den Anden!

Hvi sukker Du for en Mø, som svandt,
Naar nok iblandt
Der er at vælge for Kloge?
Omfavn dem smilende paa Din Vei,
Deel deres Elskov, og græm Dig ei,
Naar bort de smutte som Snoge.